

Til artikel 72:

Artiklen bestemmer i stk. 1, at de i artikel 69 og 70 omhandlede rettigheder ikke uden særlig aftale på nogen måde må overføres til tredjestater eller disses statsborgere. Ved stk. 2 opretholdes dog adgangen til teknisk og finansiel bistand fra tredjestater eller internationale organisationer.

Til artikel 73:

Artiklen vedrører håndhævelsen af kyststatens love og forskrifter. Stk. 1 bestemmer, at kyststaten i udøvelsen af sine suveræne rettigheder til at udforske, udnytte, bevare og forvalte de levende ressourcer i den eksklusive økonomiske zone kan træffe forholdsregler som bording, inspektion, tilbageholdelse og andre retsskridt til sikring af overholdelse af de i overensstemmelse med Konventionen udstedte love og forskrifter. Der vil f.eks. typisk være tale om fiskeriinspektion.

Ifølge stk. 2 skal opbragte eller tilbageholdte fartøjer og deres besætninger omgående frigives mod passende sikkerhedsstillelse, jf. i øvrigt bemærkningerne til art. 292.

Stk. 3 forbyder anvendelse af fængsling eller anden korporlig straf som sanktion, medmindre andet er aftalt mellem staterne. Danmark har ikke indgået aftaler med andre stater om, at overtrædelser af dansk fiskerilovgivning kan straffes med fængsel.

Stk. 4 forpligter kyststaten til omgående at underrette flagstaten om straf og andre foranstaltninger i forbindelse med opbringning eller tilbageholdelse.

Til artikel 74:

Artiklen, der regulerer afgrænsningen af den etablerede økonomiske zone mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden, modsvarer artikel 83, om afgrænsning af kontinentalsoklen.

Det bestemmes således i stk. 1, at afgrænsningen af den eksklusive økonomiske zone mellem stater med kyster, der ligger over for eller grænser op til hinanden, skal ske ved aftale på grundlag af folkeretten, idet artiklen henviser til Statutten for Den Internationale Domstol i Haag, artikel 38, med henblik på at nå frem til en rimelig løsning. Såfremt staterne ikke selv kan nå frem til en aftale, henvises i stk. 2 til kapitel XV om fredelig bilæggelse af tvister.

De folkeretlige regler, som Statutens artikel 38 henviser til, er følgende:

- mellemfolkelige konventioner af almindelig eller særlig art, som hjemler regler, der udtrykkelig er anerkendt af de stridende stater;

- den mellemfolkelige sædvane som udtryk for en almindelig praksis, der er anerkendt som retsregel;
- almindelige retsgrundsætninger, som anerkendes af civiliserede nationer;
- med den begrænsning, som følger af artikel 59 (hvorefter Domstolens afgørelse kun er bindende for de stridende parter og for den sag, som er blevet afgjort): retsafgørelser samt de forskellige nationers mest ansete forfatters meninger som hjælpemiddel ved konstateringen af, hvad der er gældende ret.

Bestemmelsen er vagt formuleret og giver ikke i sig selv nogen anvisning på et entydigt afgrænsningsprincip, hvorimod flere faktorer spiller en rolle, hvilket afspejler praksis ved Den Internationale Domstol i de konkrete afgørelser.

Statutens artikel 38 anfører i overensstemmelse med folkeretlig teori retskilderne i faldende prioritetsorden, rækkende fra retligt bindende aftaler mellem staterne til de juridiske forfatters meninger.

Spørgsmålet om EEZ-afgrænsning er ikke omfattet af 1958-konventionen om den kontinentale sokkel, men bygger på sædvaneret.

1982-Konventionen betegner næppe i sig selv nogen ændring i forhold til den eksisterende retstilstand. Den Internationale Domstol vil i givet fald som i hidtidig praksis kunne anvende de forskellige retskilder i overensstemmelse med Statutens artikel 38. Med hensyn til udviklingen i Den Internationale Domstols praksis i afgrænsningssager i de senere år henvises til bemærkningerne til art. 83.

Stk. 3 foreskriver foreløbige ikke-præjudicerende ordninger indtil en aftale foreligger. Der vil typisk være tale om tilbageholdenhed med udøvelse af jurisdiktion i omstridte områder («gråzone»), således at f.eks. begge parter accepterer hinandens udøvelse af fiskeri i området.

Stk. 4 henviser til mulige eksisterende aftaler mellem de pågældende stater som bestemmende for afgørelsen af spørgsmål om afgrænsning af den eksklusive økonomiske zone.

Til artikel 75:

Artiklen forpligter i stk. 1 kyststaterne til at angive de ydre grænser for deres eksklusive økonomiske zoner på søkort i stor målestok eller ved lister over geografiske punktkoordinater med angivelse af geodætisk datum. Disse oplysninger skal ifølge stk. 2 offentliggøres og i kopi deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.